

De Kanaänityske frou

De mannichte besocht Jezus te stiennen fanwegen syn wurden en net fanwegen de wûnders dy't hy die.

De Kanaänityske frou

“Ik haw jo in protte goede wurken fan myn Heit sjen litten; foar hokker fan dizze wurken stiennigje jo my? De Joaden antwurden en seine tsjin him: Wy stienne jo net foar goed wurk, mar om godslastering; om't jo, as in man, God foar josels wurde “(Jehannes 10:32 -33).

“En doe't Jezus dêr fuortgie, gie hy nei de dielen fan Tyrus en Sidon. En sjuch, in Kanaänityske frou, dy't dy omkriten ferlitten hie, rôp en sei: Heare, Soan fan David, genede my, dat myn dochter jammerdearlik demonisearre is. Mar hy antwurde gjin wurd. En syn learlingen kamen nei him ta, smeeften him en seine: Sis oant sjen, dy't efter ús rôp. En hy antwurde en sei: Ik waard allinich stjoerd nei de ferlerne skiep fan it hûs Israël. Doe kaam se en oanbea him, sizzende: Heare, help my! Mar hy antwurde en sei: It is net goed om it brea fan 'e bern te nimmen en nei de welpen te smiten. En se sei: Ja, Hear, mar de hûnen ite ek fan 'e krûmels dy't fan' e tafel fan har masters falle. Doe antwurde Jezus en sei tsjin har: O frou, grut is jo leauwe! Lit it foar jo wurde dien as jo wolle. En fanôf dat oere waard har dochter goed wurden ”(Mt 15:21 -28).

In frjemde leauwige

Nei't er de Fariseeërs ferwite hie dat se tinke dat God

tsjinje gelyk wie oan 'e tradysjes fan' e minsken (Markus 7: 24-30), gongen Jezus en syn learlingen nei de lannen Tyrus en Sidon.

Evangelist Lucas makket dúdlik dat Jezus yn frjemde lannen in hûs ynkaam en net woe dat se wisten dat hy der wie, lykwols wie it net mooglik om te ferbergjen. In Grykske frou, Syro-Fenisysk fan bloed, dy't in dochter hie troch in ûnreine geast, doe't se oer Jezus hearde, begon har te smeejen de geast dy't har pinige fan har dochter te ferdriuwen.

“Want in frou, waans dochter in ûnreine geast hie, dy't him hearde, gie en smiet har foar syn fuotten” (Mk 7:25).

Evangelist Matthew beskreau dat de frou de buert ferliet en begon te skriemen en sei:

– Hear, Soan fan David, genede my, dat myn dochter jammerdearlik wurdt demonisearre! Mar, nettsjinsteande de smeebeden, like Jezus har net te hearren.

Oars as in protte oaren dy't fan Jezus hearden, ferklearre de Kanaänityske frou in unike wierheid:

– ‘Hear, Soan fan David, genede oer my ...’.

De frou rôp net foar in tsjoender, in tsjoender, in genêzer, in wûnderarbeider, in dokter, ensfh., Mar se rôp om 'e Soan fan David. Wylst de bern fan Israel fregen oft Kristus wier de Soan fan David wie, de Soan fan God, rôp de Kanaänityske frou fol wissichheid: – ‘Hear, Soan fan David ...’, in frjemde wissichheid yn fergelyking mei de spekulaasjes fan 'e kliber “En de hiele kliber wie fernuvere en sei: ‘Is dit net de Soan fan David?’ (Mt 12:23).

God hie yn 'e Skriften tasein dat de Messias de soan fan David wêze soe, en it folk Israel seach út nei syn komst. God hie tasein dat in ôfstammeling fan David, neffens it fleis, in hûs foar God bouwe soe en it keninkryk Israel soe oprjochte wurde

boppe alle keninkriken (2 Sam. 7:13, 16). Deselde profesije makke it lykwols dúdlik dat dizze neiteam de Soan fan God wêze soe, want God sels soe syn Heit wêze, en de neikommeling syn Soan.

“Ik sil syn heit wêze, en hy sil myn soan wêze; en as ik kom om te oertrêdzjen, sil ik him straffe mei in stêf fan minsken en mei de streken fan ‘e soannen fan’ e minsken ”(2 Sam 7:14).

Ek al waard se berne yn it hûs fan David, om’t Maria in neiteam wie fan David, de skriftgelearden en Fariseeërs fersmieten de Messias. Hoewol de Skrift it heul dúdlik makke dat God in Soan hie, leauden se net yn Kristus en fersmieten de mooglikheid dat God in Soan hat “Wa gong nei de himel en kaam del? Wa hat de wyn yn jo fûsten sluten? Wa bûn it wetter oan klean? Wa hat alle einen fan ‘e ierde oprjochte? Wat is jo namme? En wat is de namme fan jo soan, as jo it witte? ” (Spr 30: 3).

Konfrontearre mei de fraach fan Jezus: “Hoe sizze se dat Kristus de soan fan David is?” (Luk 20:41), syn oanklagers koene net antwurdzje wêrom’t David syn soan profetysk Hear neamde, as it oan ‘e bern is om de âlders te earjen en net de âlders oan’ e bern (Luk 20:44), lykwols, wat dy frjemde frou heard oer Kristus wie genôch om te konkludearjen dat Kristus de Soan fan God wie, dy’t David Hear neamde.

No, hoewol in frjemdling, hearde de frou fan Kristus, en de ynformaasje dy’t har berikte, liede har ta de konklúzje dat Kristus de taseine Messias wie, it Sied fan David “Sjuch, der komme dagen, sprekt de Heare, dat ik David in rjuchtfearde tûke ophelje sil; en hy sil kening wêze, hy sil regearje en wiis hannelje en oardiel en gerjochtichheid oefenje yn it lân ”(Jer 23: 5).

Fanwegen it gjalp fan ‘e frou waarden de learlingen benaud en fregen Kristus har fuort te stjoeren. Dat wie doe’t Jezus

antwurde op 'e learlingen en sei: – Ik waard allinich stjoerd nei it ferlerne skiep fan it hûs Israël.

Nettsjinsteande yn in frjemd lân, beklamme Jezus wat syn missy wie

“Hy kaam foar syn eigen, en syn eigen ûntfong him net” (Jehannes 1:11); “Ferlerne skiep binne myn folk west, har hoeders hawwe har ferkeard makke, nei de bergen hawwe se har omlaat; fan heuvel nei heuvel rûnen se, se wiene har rêstplak fergetten ”(Jer 50: 6).

Doe't it folk Israël it 'plak fan har rêst' fergeat, stjoerde God har Soan, berne út in frou, om har oan te kundigjen:

“Kom nei my, allegearre dy't wurch en ûnderdrukt binne, en ik sil jo rêst jaan” (Mt 11:28);

“Oer syn Soan, dy't berne is út 'e neiteam fan David neffens it fleis” (Rom. 1: 3).

Doe't er syn folk rôp en sei: – Kom nei my, allegear dy't wurch en ûnderdrukt binne, identifisear Jezus himsels as de ferfolging fan wat waard profetearre troch de mûle fan Jeremia.

It folk fan 'e Messias wiisde him ôf, mar de Kanaänityske frou kaam by Jezus en oanbea him en sei:

– Hear, help my!

Evangelist Matthew makket dúdlik dat om't de frou Kristus om help frege hie, se him oanbea. Om't hy rôp:

– Hear, help my! It fersyk fan 'e frou wie om de Soan fan David te oanbidden.

Doe't se oer Jezus hearde, leaude de frou dat Hy de Soan fan David wie en leaude tagelyk dat Kristus de Soan fan God wie, om't se Him oanbea en frege om help. De evangelist makket

dúdklik dat de hanneling fan Kristus te freegjen him de jefte te jaan om syn dochter te befrijen fan dat ferskriklike kwea, wat ûnmooglik is foar manlju, oanbidde.

De oanbidding fan 'e frou hie blykber gjin effekt, lykas Jezus sei: – It is net goed om it brea fan' e bern te nimmen en nei de welpen te smiten. Kristus syn antwurd op 'e frou wie in oanfolling op it antwurd fan Kristus op' e learlingen.

It rekord fan 'e evangelist Markus jout de kreative betsjutting fan' e sin fan Kristus: "Lit de bern earst tefreden wêze; om't it net handich is om it brea fan 'e bern te nimmen en nei de puppies te smiten "(Markus 7:27). Jezus beklamme dat syn missy wie keppele oan it hûs fan Israel, en it behanneljen dêrfan soe te fergelykjen wêze mei de hanneling fan in famyljeman dy't brea fan syn bern nimt en it oan 'e puppies jout.

It antwurd fan 'e Kanaänityske frou is ferrassend, om't se net noflik hannele yn ferliking mei hûnen, en antwurdet: – Ja, Hear, mar welpen ite ek fan 'e krûmels dy't fan' e tafel fan har masters falle. Se befestiget wat Jezus har fertelde, lykwols beklammet dat se net iten socht foar har bern, mar foar de krûmels dy't ta de puppies hearre.

Foar dy frou wie de kruimel fan 'e tafel fan' e Soan fan David genôch om har probleem op te lossen. Se demonstrearre dat se net fan doel wie brea te nimmen fan 'e bern dy't it rjocht hiene om oan' e tafel te wêzen, mar de krûm dy't foel fan 'e tafel fan' e Soan fan David wie genôch.

Dat antwurde Jezus him: O frou, grut is jo leauwen! Lit it foar jo wurde dien as jo wolle. En fanôf dat oere wie de dochter fan 'e frou sûn.

It is wichtich om te notearjen dat de Kanaänityske frou bywenne waard om't se leaude dat Kristus de gesant fan God wie, de Soan fan David, de Heare, en net om't Jezus waard ferhuze troch de tastân fan in wanhopige mem. It is net de wanhoop fan in heit as mem dy't God makket om minsken te

helpen te kommen, foar Kristus, doe't hy de Skriften lies yn 'e profeet Jesaja, dy't seit "De Geast fan 'e Hear is op my ...", sei er: "Hjoed is dizze Skrift yn jo earen folbrocht" (Lukas 4:21), en makke dúdlik dat it fertrouwen yn God is dy't de hân fan God beweecht, want d'r wiene ûntelbere widdowen behoeftich yn Jeruzalem waard Elía lykwols nei it hûs fan in frjemde widdo stjoerd. Omdat? Om't dy ynwenner fan 'e stêd Sarepta de Sidom erkende dat Elia in profeet wie, en nettsjinsteande har need, dy't begrinze oan wanhoop, toande se har fertrouwen yn God troch it wurd fan 'e profeet te harkjen (Lukas 4:25 -26).

It tsjûgenis fan 'e Skrift

In protte dy't Kristus folgen hienen ferlet fan ferlykber mei dy fan 'e Kanaänityske frou, mar mem stie út' e kliber foar it erkennen fan twa essensjele wierheden:

1. dat Kristus de Soan fan David wie, en;
2. de Soan fan God, de Heare.

Hoewol Kristus waard stjoerd nei it ferlerne skiep fan it hûs Israël, oankundige it evangeelje en it útfieren fan in protte wûnders, beskôgen de bern fan Israel Jezus Kristus krekt in oare profeet – "Guon, Johannes de Doper; oaren, Elias; en oaren, Jeremia, as ien fan 'e profeten "(Mt 16:14).

Omdat de bern fan Jakob Jezus net erkennen as de gesant fan God, de soan fan 'e minske, spruts Christus syn learlingen oan: – 'En jo, wa sizze jo dat ik bin?'. Dat wie doe't de apostel Petrus de prachtige belidenis die (joech ta) dat Kristus de Soan fan 'e libbene God is.

Om't de Joaden net koenen sjen dat Kristus de taseine Messias wie, hoewol se de Skriften yn 'e hân hienen, it wiere tsjûgenis fan God oer syn Soan, joech Jezus syn learlingen

opdracht om dizze wierheid net oan immen te ferklearjen.

“Doe befelde hy syn learlingen gjinien te fertellen dat hy Jezus de Kristus wie” (Mt 16:20).

Wêrom woe Jezus net dat de learlingen ferklearje dat hy de Kristus wie?

Om't Jezus woe dat minsken neffens de Skriften yn him leauwe, om't se dejingen binne dy't fan Him tsjûgen. Dat komt om't Jezus dúdlik makket dat: hy it tsjûgenis fan 'e minsken net akseptearre, en as hy fan himsels tsjûge soe syn tsjûgenis net wier wêze “As ik fan mysels tsjûgje, is myn tsjûgenis net wier” (Jehannes 5:31), en dat it tsjûgenis fan 'e Heit (út' e Skrift) wier en genôch wie.

“Der is in oar dy't fan my tsjûget, en ik wit dat syn tsjûgenis fan my wier is” (Jehannes 5:32).

Hoewol wy begripe dat Johannes de Doper fan Kristus tsjûge, wie syn tsjûgenis lykwols in tsjûgenis fan 'e wierheid “Jo hawwe boaden nei Johannes stjoerd, en hy tsjûge fan 'e wierheid” (Jehannes 5:33), dat is alles wat de Doper sei direkt ferbûn wie mei de Skriften, om't allinich it wurd fan God de wierheid is (Johannes 17:17).

No woe Jezus net dat syn learlingen iepenbiere dat Hy de Kristus wie, om't hy gjin tsjûgenis fan 'e minsken krijt (Jehannes 5:34), foardat Hy in grutter tsjûgenis hie, it tsjûgenis fan 'e Heit, en alle minsken moatte leauwe yn it tsjûgenis dat God opnommen oer syn Soan yn 'e Skriften “Jo sykje de Skriften, om't jo tinke dat jo d'r ivich libben yn hawwe, en se tsjûgje fan my” (Jehannes 5:39).

Leauwe yn God komt net út wûnders, foar it tsjûgenis dat de profeten oankundige hawwe oer de wierheid (Jehannes 4:48). 'Wûnders' fertelle is gjin bewiis foar de wierheid. De apostel Petrus makket dúdlik wat it is om te tsjûgjen: “Mar it wurd fan 'e Heare bliuwt ivich. En dit is it wurd dat ûnder jimme

evangelisearre waard "(1 Pet. 1:25). Tsjûge is it wurd fan God te sprekken, te sprekken wat de Skrift seit, mei de minsken oan te kundigjen dat Kristus de Soan fan God is.

Tsjintwurdich leit de klam fan in protte op minsken en wûnders troch har útfierd, mar de Bibel makket dúdlik dat it ministearje fan 'e apostels net basearre wie op wûnders, mar wie basearre op it wurd. De earste taspraak fan Petrus bleat de ynwenners fan Jeruzalem bleat foar it tsjûgenis fan 'e Skrift (Hannelingen 2:14 -36). Sels nei't in lamme man genêzen hie by de doar fan 'e timpel, bestrafte hy syn harkers, sadat se har net ferwûnderje soene oer it wûnderbaarlike teken (Ac 3:12), en lei it tsjûgenis fan' e Skrift út (Ac 3:13 -26) ,

Doe't de Joaden Stefanus stenigen, wie hy lykas Johannes de Doper, en tsjûge oer de wierheid, dat is it tsjûgenis dat God joech oer syn Soan, en de Skriften oankundige oan 'e lilke mannichte (Ac 7:51 -53).

As Stephen wûndere tekens telt, soe hy noait stiennige wurde, om't de ôfwizing fan 'e minsken is yn relaasje ta it wurd fan it evangeelje en net yn relaasje ta wûnderbaarlike tekens (Jehannes 6:60). De kliber woe Jezus stiennigje fanwegen syn wurden, net fanwegen de wûnders dy't hy die.

"Ik haw jo in protte goede wurken fan myn Heit sjen litten; foar hokker fan dizze wurken stiennigje jo my? De Joaden antwurden en seine tsjin him: Wy stienne jo net foar goed wurk, mar om godslastering; om't jo, as in man, God foar josels wurde "(Jehannes 10:32 -33).

In protte seagen it wûnder dat Kristus foar de Kanaänityske frou die, de mannichte dy't him folge, die lykwols net dat Jezus de Soan fan David wie lykas se die doe't se hearde oer it ivige Wurd, it wurd fan 'e Heare dat foar altyd bliuwt. It folk Israël waard jûn om nei de Skriften te harkjen, mar se wiene koart fan 'e Kanaänityske frou, dy't, doe't se oer Jezus hearden, kredyt joech en rôp foar de Soan fan David en him

oanbea.

It ferskil fan 'e frou leit yn it feit dat se hearde en leaude, wylst de mannichte dy't Kristus folge de wûnders seach (Mt 11:20 -22), de Skriften ûndersocht (Jehannes 5:39) en ferkeard konkludeare dat Jezus allinich wie In profeet. Se fersmieten Kristus, sadat se gjin libben hienen (Jehannes 5:40).

Yn 'e Kanaänityske frou en yn' e protte heidenen dy't leauden, wurdt de oankundiging fan Jesaja folbrocht:

“Ik waard socht fan dejingen dy't my net fregen, ik waard fûn fan dejingen dy't my net sochten; Ik sei tsjin in folk dat net nei my wie neamd: Hjir bin ik. Hjir bin ik ”(Jes 65: 1).

No, wy witte dat (leauwe komt troch harke,) en hearren troch it wurd fan God, en wat de frou hearde wie genôch om te leauwen “Hoe sille se him dan oanroppe yn wa't se net leauwe? En hoe sille se leauwe yn him fan wa't se net hawwe heard? en hoe sille se hearre, as der gjinien is om te preekjen? ” (Rom 10:14). Elkenien dy't heart en leaut, is segene, hwent Jezus sels sei: Jezus sei tsjin him: Om't jo my seagen, Thomas, leaude jo; sillich binne dejingen dy't net sjoen hawwe en dochs leauwe ”(Jehannes 20:29).

Doe't de Kanaänityske frou leaude, seach se de hearlikheid fan God “Jezus sei tsjin him: Haw ik jo net sein, as jo leauwe, sille jo de hearlikheid fan God sjen?” (Jehannes 11:40), oars as de minsken fan Israel dy't ferwachte dat se it boppenatuerlike soene sjen, sadat se leauwe koene “En hja seine tsjin him: Hokker teken meitsje jo dan dat wy him sjen kinne en yn jo leauwe? Wat dochst? ” (Jo 6:30).

No wurdt de hearlikheid fan God iepenbiere yn it gesicht fan Kristus, en net yn wûndere operaasjes “Om't God, dy't sei dat ljocht skynt út 'e tsjusternis, skynt yn ús herten, foar de ferljochting fan' e kennis fan 'e hearlikheid fan God, foar it

gesicht fan Jezus Kristus" (2Co 4: 6). Wat rêdt is de glâns fan it gesicht fan 'e Heare, dy't syn gesicht ferburgen hat foar it hûs fan' e Israeliten "En ik sil wachtsje op 'e Heare, dy't syn gesicht ferberget foar it hûs fan Jakob, en ik sil op him wachtsje" (Jes 8:17; Ps 80: 3).

De Kanaänityske frou waard bywenne om't se leaude, net om't se Jezus tsjin 'e muorre sette, of om't se him mishannele en sei: – As jo ☐☐my net bine tsjûgenis fan wûnders of dat ien dy't ferneamd wie bekeard hie. Harkje dat immen in wûnder hat berikt, of it lêzen fan in spandoek dat seit dat hy genede hat berikt, sil gjin persoan iepenlik bekennen dat Kristus de Soan fan David is!

It tsjûgenis dat leauwe opbringt komt út 'e Skriften, want se binne de tsjûgenissen fan Kristus. Om te sizzen dat in artyst bekeard is, of dat immen drugs, prostitúsje, ensfh. Liet, is net de wet en it fersegele tsjûgenis ûnder de learlingen fan Kristus. De profeet Jesaja is dúdlik:

“Oan 'e wet en ta it tsjûgenis! As se net sprekke neffens dit wurd, dan komt it om't d'r gjin ljocht yn is “(Jes 8:20).

Tsjûgenis is it skaaimerke fan 'e tsjerke, gjin wûnderbaarlike tekens, want Kristus sels warskôge dat falske profeten tekens soene wurkje, profetearje en demoanen útdriuwe (Mt 7:22). De frucht dy't fan 'e lippen útgiet, dat is it tsjûgenis, is it ferskil tusken de wiere en de falske profeet, om't de falske profeet ferklaaid sil komme as in skiep, sadat it troch aksjes en uterlik ûnmooglik is har te identifisearjen (Mt 7:15 -16).

'Wa't yn' e Skriften yn my leaut 'is de tastân dy't troch Kristus fêststeld is, sadat d'r ljocht is yn' e minsken "Wa't yn my leaut, lykas de Skrift seit, rivieren fan libbend wetter sille út syn liifmoer floeie" (Jehannes 7:38), want de wurden fan Kristus binne Geast en libben (Jehannes 6:63), ûnfergonklik sied, en allinich sa'n sied ûntspringt in nij

libben dat rjocht jout oan ivich libben (1 Pet. 1:23).

Wa't yn Kristus leaut as de Soan fan David, de Hear, de Soan fan 'e libbene God, is net langer in frjemdling of in bûtensteander. Hy sil net libje op 'e krûmels dy't fan' e tafel fan syn master falle, mar hy is in boarger fan 'e hilligen wurden. Waard in dielnimmer yn 'e famylje fan God "Sadree't jo net langer frjemdlingen of frjemdlingen binne, mar boargers mei de hilligen en de famylje fan God" (Ef 2:19).

Wa't yn 'e Soan fan David leaut, leaude yn' e neiteam dy't Abraham tasein wie, dêrom wurdt hy segene as de leauwige Abraham, en meidwaan oan alle foardielen dy't God hat tasein troch syn hillige profeten, om't alles wat de profeten skreau, skreau oer de Soan (Jehannes 5:46 -47; Hebr 1: 1-2).

Wa't leaut kin alle dingen yn God dwaan, sa't it lêst:

"Dy't troch it leauwen keninkriken ferovere, gerjochtichheid oefene, beloften die, de mûle fan liuwen sletten, de krêft fan it fjoer útdiene, ûntsnapte fan 'e râne fan it swurd, út swakte trokken se krêft, striden yn' e striid, setten de legers frjemdlingen. Froulju krigen har deaden troch opstanning; guon waarden martele, net har befrijing akseptearre, om in bettere opstanning te berikken; En oaren ûnderfûnen skuorren en pleagen, en sels keatlingen en finzenissen. Se waarden stiennige, seage, besocht, fermoarde troch it swurd; se rûnen klaaid yn skiep en geitenhûden, helpleas, troffen en mishannele (Wêrfan de wrâld ûnwaardich wie), swalken troch woastinen, en bergen, en troch de groeven en hoalen fan 'e ierde. En al dizze, dy't troch it leauwen in tsjûgenis hienen, hawwe de belofte net berikt, God joech wat better oer ús, dat se sûnder ús net perfeksjonearre soene "(Heb 11:33 -40).